

РЕШЕНИЕ

№ 4075

гр. София, 30.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. И. ПЕНОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20231110204749 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „.....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление в, представлявано от М.А., срещу Наказателно постановление № 38-31/15.02.2023 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което за нарушение на чл. 106, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството - жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

В жалбата се релевират пространни доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като се счита, че същото е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила и не съответства на целта на закона. Конкретно се поддържа, че от съдържанието на АУАН и НП не е видно кои са съществените белези на извършеното нарушение, както и обстоятелствата по осъществяването му. Сочи се, че процесното НП не притежава дължимото според чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН съдържание и по-специално реквизитите по т. 5 и т. 6 от ал. 1 на чл. 57 ЗАНН, а актът не съдържа подробно описание на нарушението,

съответстващо на съдържанието на неизпълненото задължение по чл. 53, ал. 1, във вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, обезпечаващо възможността привлеченото към отговорност лице да съобрази защитата си съобразно правната квалификация на твърдяното нарушение. На следващо място се излага, че в конкретния случай е настъпило правоприемство при преобразуване на търговски дружества, като при прекратяване на „.....“ ООД, ЕИК, неговите права и задължения са придобити от „.....“ АД, ЕИК, поради което и изискванията по чл. 106, ал. 1 ЗМИП са били изпълнени в срока по чл. 106, ал. 4 ЗМИП, вр. с параграф 10 от ИД на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., вр. с параграф 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето. Излагат се аргументи за наличието на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно и необосновано, а в условията на евентуалност – да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

В проведеното по делото съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В депозирана по делото молба от адв.Р. Д., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт, процесуалният представител пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, развити в жалбата. Моли да се присъдят на доверителя й направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата стана се представлява от Х.Х. - държавен служител с юридическо образование, която изразява становище за неоснователност на подадената жалба и за потвърждаване на обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. В депозирана по делото писмена защита се поддържа, че фактическият състав на нарушението е доказан от събраните по делото доказателства, поради което и депозираната жалба срещу атакуваното наказателно постановление следва да бъде оставена без уважение. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и се релевира възражение за прекомерност на претенцията за разноски на насрещната страна.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружество „.....“ АД, ЕИК е вписано като финансова институция в Регистър на финансовите институции по чл. 3а от ЗКИ към БНБ под регистрационен № BGR със Заповед за вписване 23940/21.02.2020 г., респективно и е задължен субект по чл. 4, т. 3 от ЗМИП.

Като задължен субект по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, дружеството – жалбоподател било длъжно да създаде специализирана служба в 4-месечен срок от вписването си в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а от ЗКИ, воден от БНБ, съгласно чл. 106, ал. 4 от ЗМИП.

Със заповед рег. № ФР – 9 – 81 от 04.07.2022 г. на Директор на САД ФР – ДАНС, било възложено на длъжности лица от Държавна агенция „Национална сигурност“, дирекция „xxx“, извършването на проверка по чл. 108, ал. 5 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на „.....“ АД, в качеството му на задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, с цел установяване изпълнението на задълженията на финансовата институция за периода 01.06.2021 г. – 30.06.2022 г.

В хода на проверката с писмо-искане за предоставяне на документи към Заповед № ФР – 9 - 81/04.07.2022 г. на САД ФР - ДАНС, от „.....“ АД, ЕИК, било изискано да предостави документ за създаване на Специализирана служба за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ССКПИПФТ), ведно със заверено копие на Уведомление до САД ФР - ДАНС по реда на чл. 106, ал. 5 от ЗМИП.

В изпълнение на последното на 07.07.2022 г., с протокол за доброволно предаване, лицето, което било определено за контакт с контролните органи от страна на „.....“ АД, предоставило Заповед за създаване на специализирана служба за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм на „.....“ АД, ЕИК, подписана от изпълнителния директор на дружеството - М.А. на 19.08.2021 г. под № 001/19.08.2021 г., ведно с Уведомление по чл. 106, ал. 5 от ЗМИП с изх. № 0014/14.02.2019 г., подадено от преобразуваното дружество „.....“ ООД, ЕИК, в което било цитирана различна Заповед с № 001/08.02.2019 г. Същевременно в Уведомлението, подадено от преобразуваното дружество

„.....“ ООД, ЕИК до САД ФР - ДАНС, бил определен за ръководител на специализираната служба М.А. - управител на „.....“ ООД, ЕИК, а към момента на проверката - изпълнителен директор на „.....“ АД, ЕИК

С цел изясняване на фактическата обстановка, както и допълване на наличната информация, от страна на длъжностните лица от САД „xxx“ на ДАНС, участващи в проверката, с писмо-искане на документи от 11.07.2022 г. към Заповед № ФР-9-81/04.07.2022 г., били изискани писмени разяснения относно обстоятелствата, свързани със създаването на специализирана служба по чл. 106, ал. 1 от ЗМИП на „.....“ АД, ЕИК, в това число информация дали САД ФР - ДАНС е била уведомена за създаването на специализирана служба със Заповед № 001/19.08.2021 г. на изпълнителния директор на „.....“ АД, ЕИК, в изпълнение на чл. 106, ал. 5 от ЗМИП.

В отговор на отправеното запитване с протокол за доброволно предаване от 13.07.2022 г. били предоставени писмени разяснения, подписани от М.А. - изпълнителен директор на „.....“ АД, а именно че: *„Съгласно чл. 106, ал. 5 от ЗМИП задължените лица по чл. 4, т. 3 са длъжни в 7 — дневен срок от определянето или смяната на ръководителя на специализираната служба да уведомят Дирекция „xxx“ на ДАНС за имената на същия, както и да предоставят координати с него. Моля да имате предвид, че ръководителят на спец. служба на „.....“ АД не е променян, като последното подадено Уведомление до ДАНС датира от 01.04.2022 г. и с него е потвърдено, че няма промяна както в ръководното лице, така и в посочените координати за връзка с него“.*

Цитираното Уведомление от 01.04.2022 г. било подадено след изрично запитване от САД ФР - ДАНС (писмо рег. № ФР-10-2263/25.03.2022 г.), относно предоставяне на актуална информация от финансовите институции, включително от страна на „.....“ АД, ЕИК за състава на специализираната служба, имената на ръководителя на същата и координати за връзка с него, поради неналична такава към момента на запитването.

При извършената документна проверка било установено, че в законоустановения срок до 21.08.2020 г. „.....“ АД, ЕИК не е създадо специализирана служба по реда на чл. 106, ал. 1 ЗМИП в срока по чл.

106, ал. 4 ЗМИП.

Предвид констатациите от проверката, свидетелят Л. П. П. – на длъжност „експерт“ в сектор „Оценка на риска на задължените лица“, в отдел „Контрол върху задължените лица“ на ДАНС, съставила АУАН № ФР-10-8282/28.11.2022 г., в който описала фактическите си констатации и квалифицирала извършеното от жалбоподателя като нарушение на чл. 106, ал. 4, вр. ал. 1 ЗМИП.

АУАН бил връчен на 28.11.2022 г. на К.С. – упълномощен представител на дружеството - жалбоподател, като в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН от последния постъпили конкретни писмени възражения срещу констатациите в акта.

Въз основа на така съставения АУАН № Р ФР-10-8282/28.11.2022 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление № 38-31/15.02.2023 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което за нарушение на чл. 106, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството - жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства - показанията на свидетеля – актосъставител Л. П. П..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, непротиворечива и в своята цялост изяснява фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

От показанията на св. Л. П. П. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля П.

представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото като актосъставител е възприела възпроизведените от нея в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията ѝ и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, вкл. и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи (в рамките на тяхната материална и териториална компетентност), в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при спазване на процесуалните правила и материалния закон. АУАН и НП са подписани от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на упълномощен представител на дружеството – жалбоподател за запознаване със съдържанието им. Ясно е описано извършеното от нарушителя административно нарушение от фактическа страна, като правилно е посочена и съответната му правна квалификация.

При съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление не са нарушени давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Не са допуснати нарушения на процедурата по съставяне и предявяване на АУАН.

Съдът не констатира допуснати нарушения на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН относно съдържанието на АУАН и НП, като счита, че и двата процесуални документа съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити, нарушението е описано ясно, точно и конкретно, като му е дадена съответстваща на фактическото описание правна квалификация. В тази връзка следва да бъде посочено, че в обстоятелствените части и на двата акта се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват вмененото на дружеството-жалбоподател нарушение от обективна страна. Посочени са дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушената законова норма, като е налице единство между фактическо и юридическо обвинение. Вмененото на дружеството – въззивник административно нарушение е индивидуализирано в достатъчна степен, за да може същият да узнае в какво е обвинен. Недвусмислено в АУАН и НП е посочено извършеното от дружеството нарушение, като са изложени конкретни фактически данни, относно статута на наказаното дружество – задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, налице е достатъчна информация за времето на извършване на нарушението (предвид обстоятелството, че на 13.05.2020 г. е влязъл в сила Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за здравето, съгласно § 13 от същия сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., започват да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на ЗИД на Закона за здравето, респективно срокът по чл. 106, ал. 4 от ЗМИП е прието че изтича в 24:00 часа на 21.08.2020 г.), мястото на извършването му – индивидуализирано е и конкретното неправомерно поведение, респективно е налице яснота и пълнота относно съставомерните признаци на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на дружеството-жалбоподател.

По изложените съображения настоящата съдебна инстанция намира за неоснователни наведените от въззивника доводи за допуснати при съставянето на АУАН и НП съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП, а именно – липса на подробно описание на нарушението, на обстоятелствата по извършването му, съответстващо на съдържанието на неизпълненото задължение. Фактическите обстоятелства, обуславящи изпълнителното деяние на нарушението, са подробно и безпротиворечиво

описани, при което неяснота не се констатира. В тази връзка е необходимо да бъде посочено, че в съдържанието на АУАН и НП следва да са описани факти и обстоятелства, които обуславят наличието на съставомерните признаци на процесното административно нарушение, но не и всички възможни обстоятелства, свързани с осъществяването му. В този смисъл в АУАН и НП е посочено на коя дата е осъществено нарушението – 22.08.2020 г., както и в какво се изразява самото административно нарушение – несъздаване на специализирана служба в 4- месечен срок от вписването на дружеството в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а от ЗКИ, воден от БНБ.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание, респективно и всички доводи на въззивника в противоположния аспект са неоснователни и не могат да бъдат споделени.

В конкретиката на случая и от установената фактическа обстановка се релевира извод, че като не е създадо в срок до 21.08.2020 г. специализирана служба по чл. 106, ал. 1 от ЗМИП, на 22.08.2020 г. в гр. София, „.....“ АД, ЕИК е извършило административно нарушение по чл. 106, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗМИП, вр. с § 10 от ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. (обн. ДВ бр. 34/09.04.2020 г.), вр. с § 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Неоснователно е възражението на дружеството - въззивник, че нарушение не е извършено, тъй като в случая е налице правоприемство при преобразуване на търговски дружества. В тази връзка е необходимо да бъде посочено, че действително на 29.01.2020 г. в ТРРЮЛНЦ е вписано преобразуване на „.....“ ООД, ЕИК чрез промяна на правноорганизационната форма, като след прекратяването на „.....“ ООД е създаден нов правен субект - дружеството „.....“ АД, ЕИК Както вече беше посочено, въззивникът „.....“ АД, ЕИК е бил вписан като финансова институция в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а от ЗКИ към БНБ под регистрационен № BGR..... със Заповед за вписване 23940/21.02.2020 г., като именно от датата на вписването му в

Регистъра на финансовите институции към БНБ, въззивникът е придобил и качеството на задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, респективно и в срока по чл. 106, ал. 4 от ЗМИП е бил длъжен да създаде специализирана служба по чл. 106, ал. 1 от ЗМИП (в 4-месечен срок от вписването в Регистъра). Именно вписването на нововъзникналия правен субект „.....“ АД във водения от БНБ регистър е юридическият факт, възникнал след преобразуването на „.....“ ООД, пораждащ в правната сфера на новообразуваното дружество задължение за създаване на специализирана служба по ЗМИП, респективно и възраженията на въззивника в противоположния аспект не могат да бъдат споделени.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което съдът не изследва субективната страна на нарушението, към която освен вината, спадат също така причините и мотивите за извършване на деянието.

Съгласно чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, който извърши или допусне да се извърши нарушение на изрично изброените разпоредби, сред които и чл. 106, ал. 4, се наказва с имуществена санкция от 5000 лева до 50 000 лева, когато нарушителят е лице по чл. 4, т. 1 – 6 и 8 – 11 и ако деянието не съставлява престъпление. Дружеството – жалбоподател е финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции и представлява лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, респективно е субект на визираната административнонаказателна отговорност. Наложената имуществена санкция е в минимален размер от 5000 лева, поради което не подлежи на ревизиране.

В конкретния случай не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за формално нарушение, което не изисква настъпването на вредни последици, с оглед което и липсата на вреди не може да се отчита като смекчаващо отговорността обстоятелство. Предвид целта и обществената значимост на нарушената законова разпоредба, следва да се приеме, че деянието е засегнало обществените отношения, свързани с мерките на държавата за предотвратяване на изпирането на пари и то не е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, предвид характера и целите на ЗМИП. Основната цел на ЗМИП е установяването на мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контрола

по тяхното изпълнение. Мерките за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение е дейност с приоритет в държавнорегулираните отношения.

Мотивиран от горните съображения, настоящият състав намира, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от страна на процесуалния представител на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лева, поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум от 80 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 и чл. 63д от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-31/15.02.2023 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), с което за нарушение на чл. 106, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), на дружеството - жалбоподател „.....“ АД, ЕИК, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА „.....“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление в, представлявано от М.А. да **заплати** на Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____